

CÂU CHUYỆN THỜI SỰ:

Ai Tiếp Nhận Sự Đầu Hàng của TT. Dương Văn Minh? Bùi Tùng hay Bùi Tín?

Đào Văn Bình

Hầu hết người Việt tỵ nạn chúng ta đều cho rằng Đại Tá Bùi Tín của cộng sản là người đã tiếp nhận sự đầu hàng của Tổng Thống Dương Văn Minh. Bản thân tôi cho đến ngày hôm nay cũng tin như vậy. Nguyên do là vào ngày 30-4-75 khi chính quyền Miền Nam đã sụp đổ thì hệ thống thông tin, báo chí cũng đều sụp đổ theo. Mọi nguồn tin đều dựa vào một vài thông tin viên ngoại quốc còn rơi rớt lại. Mà không phải thông tin viên quốc tế nào cũng có thể tiếp cận với các giới chức cao cấp cộng sản lúc bấy giờ. Ngoài ra, các nhân vật cộng sản Bắc Việt hay Mặt Trận Giải Phóng Miền Nam - hành tung của họ rất bí ẩn, đa số đều dùng bí danh và rất ít xuất hiện, quân đội lại không đeo bảng tên như QL/VNCH cho nên các phóng viên ngoại quốc không dễ dàng nhận ra “ai là ai”. Cho nên sự “bé cái lằm” rất dễ xảy ra., nhất là trong tình thế hỗn loạn của Miền Nam lúc bấy giờ. Thế nhưng sự lằm lẩn nếu được loan tải, nhắc đi nhắc lại nhiều lần thì nó lại trở thành “sự thực” và rất khó cải chính.

Vào Tháng 12, 2008 vừa qua tôi nhận được một lô tạp chí, sách báo xuất bản ở trong nước do một người quen cho để làm tài liệu nghiên cứu, trong đó có tạp chí Hàng Không- Aviation Việt Nam (tòa soạn đặt ở Sân Bay Gia Lâm Hà Nội) ấn bản kỷ niệm cái gọi là “*Kỷ Niệm 30 Năm Giải Phóng Miền Nam Thống Nhất Đất Nước 30/4/1975 - 30/4/2005*” tại nơi trang 8 & trang 9 có bài viết của Minh Đức nhan đề “***Chuyện Về Người Tiếp Nhận Sự Đầu Hàng của Chính Quyền Ngụy***”. Bài viết mở đầu bằng những đoạn văn như sau “*Những lần tiếp xúc với 4 chiến sĩ lái xe tăng 390, chiếc xe tăng đâm đổ cửa Dinh Độc Lập ngày 30/4/75, các anh luôn kể về người sĩ quan Quân đội nhân dân Việt Nam đã tiếp nhận sự đầu hàng của tướng Dương Văn Minh. Đó là đại tá Bùi Văn Tùng, nguyên lễ đoàn trưởng Lễ đoàn xe tăng thiết giáp 203.*” Rồi bài báo viết tiếp như sau “*Khi tiếp nhận sự đầu hàng của chính quyền ngụy quyền Sài Gòn tại dinh Độc Lập (1) trưa ngày 30/4/1975, ông là trung tá, chính ủy lễ đoàn 203 quân thiết giáp. Với nụ cười hiền từ, ánh mắt sáng đầy niềm vui, đại tá Bùi Tùng kể lại thời khắc lịch sử ở Dinh Độc Lập ngày 30/4 năm Ất Mão: < Tướng Dương Văn Minh thấy chúng tôi vào. Có lẽ ông ta biết đây là Bộ chỉ huy đánh chiếm dinh Độc Lập nên ông ta đứng đây nói ‘Thưa ông, chúng tôi chờ ông vào bàn giao.’ Tôi nói rằng: ‘Các ông còn gì để mà bàn giao, chỉ có đầu hàng không điều kiện. Tôi yêu cầu ông Minh ra đài phát thanh để đọc lời đầu hàng. Đi theo ông Minh có ông Mẫn (2) >*” Rồi bài báo viết tiếp với lời kể của Bùi Tùng: “*Lời tuyên bố đầu hàng là do tôi thảo ra. Tôi nghĩ rằng không nên để ông Minh nói trực tiếp trên đài vì sợ có bất trắc. Tôi lại sợ rằng mình viết rồi nhưng khi ông ta đọc trực tiếp trên đài ông ta sửa theo ý ông ta. Lúc đó không thể kiểm ra nổi. Tôi liền quyết định ghi âm trước. Nhưng máy ghi âm không có. May mà trước đó nhà báo Bô ris Ga las (3) đã ngỏ lời xin được đi theo (Anh ta nói tiếng Pháp và tôi có biết tiếng Pháp) có mang theo máy ghi âm. Có máy ghi âm rồi nhưng khổ nỗi lại hết pin. Đang không biết xử trí ra sao thì có một số thanh niên chạy theo xe chúng tôi và cũng vào đài phát thanh. Họ rất nhiệt tình chạy đi tìm và trao cho chúng tôi mấy cục pin. Có pin rồi, chúng tôi bắt đầu ghi âm. Lúc đó trong phòng thu có tôi, ông Minh và ông Mẫn.*” Đề dẫn chúng cho lời nói của Bùi Tùng, bài báo nói rằng “*Vừa kể ông vừa cho chúng tôi xem những kỉ vật như bản phôi tờ bản thảo viết trên giấy pơ luya (4) lời tuyên bố đầu hàng vô điều kiện của tổng thống*

Dương Văn Minh ở đài phát thanh...” Nơi trang 7 của bài viết có đăng tấm hình Bùi Tùng chụp năm 1975, khoảng bốn mươi tuổi, đầu đội nón cối - dĩ nhiên là không đeo lon như truyền thống bí mật của bộ đội VC. Nơi trang 8 có đăng tấm hình Bùi Tùng chụp năm 2005, đầu tóc bạc phơ, đang ngồi sửa lại một cây kiềng tại nhà riêng. “Và thú vị hơn nữa là ngôi nhà ông đang sống nay áp lưng vào biệt thự cũ của ông Dương Văn Minh ở số 5 Võ Văn Tần.”

Trong tạp chí này còn có bài viết “**Những Ngày Đầu Tiếp Quản Sân Bay Tân Sơn Nhất**” nơi trang 39&40 của Trần Vinh Khâm với một tấm hình ghi lại quang cảnh đổ nát của phi trường Tân Sơn Nhất vào ngày 01-05-1975

Đây, tài liệu từ trong nước là như thế. Tuy nhiên cũng có một nguồn tin khác cho rằng Bùi Tín cũng có mặt ngay giờ phút đó với tư cách của một phóng viên. Tuy nhiên vì Bùi Tùng cấp bậc trung tá nhỏ hơn Bùi Tín- cấp bậc đại tá - cho nên Bùi Tùng đã nói “Dù sao đồng chí cũng cao cấp hơn tôi, xin đồng chí đại diện cho Quân Đội Nhân Dân tiếp nhận sự đầu hàng của Ô. Dương Văn Minh” Phải chăng chính Bùi Tín mới là người đứng ra tiếp nhận sự đầu hàng của TT. Dương Văn Minh nhưng chỉ vì ngày hôm nay Ô. Bùi Tín đã chạy ra hải ngoại- một hình thức coi như “*phản đảng*” cho nên trong bài phỏng vấn nói trên, Bùi Tùng đã “*phe lơ*” không nhắc đến tên Bùi Tín và nhận hết và khoe “*công trạng*” về mình? Vậy sự thực như thế nào?

Đào Văn Bình

30/4/2009

- (1) Trình độ Việt Ngữ trong nước rất kém Dinh Độc Lập chỗ thì viết hoa, chỗ không viết hoa
- (2) Có lẽ là Ô. Vũ Văn Mẫu
- (3) Bài viết ghi: Nhà báo này thuộc Cộng Hòa Liên Bang Đức
- (4) Giấy mỏng

Nhân kỷ niệm Quốc Hận 30-4-75 xin quý vị đọc bài thơ dưới đây để hồi tưởng lại những giờ phút, ngày tháng đen tối, kinh hoàng khi Cộng quân tiến vào Sài Gòn.

Thương người ở lại

(*Tâm sự của người sắp sửa vượt biên*)

Sáng thức dậy nhìn con đường vắng ngắt.
Quán cà-phê thôi cũng đổ xiêu đời.
Cô bán chè giờ ôm gánh tã tơi,
Lung con gái còng theo ngày tháng Đỏ.

Chiếc xích- lô buồn quãng đời đổ vỡ.
Người phu già ôm gối mỗi thời gian.
Sức lực tàn theo từng bánh xe lăn.
Ta thương cả những con đường lầy lội.

Hàng me ơi sao vẫn còn chờ đợi ?
Cột đèn nào rồi cũng bỏ mà đi.
Phượng rơi rơi như phượng nhớ mùa thi.
Màu áo tím biến thành màu thương nhớ.

Ta lặng đứng trước sân người áo trắng.
Học sinh đâu sao vắng nửa sân trường ?

Cuộc đời trang sách cũng bi thương.
Em vượt biển chị sống Vùng Kinh Tế.

Ta muốn hỏi biết bao người ở lại:
Rồi mai đây cuộc sống có ra gì ?
Đồ bán lần chò vượt biển mà đi.
Cộng sản đến cuộc đời như đã chết.

Đường phố đó ta thấy toàn khổ lụy.
Người với người như thú dữ rừng hoang !
Thiên đường treo chủ nghĩa sừng như tiên,
Sao cay đắng đổ lan tràn thôn xóm ?

Ta muốn hỏi cả những cô gái điếm :
Giải phóng rồi đời em có vui không ?
Gái hoàn lương rồi gái cũng có chồng ?
Hay gục chết trong những Khu Hồi Phục ?

Đào Văn Bình

(trích Thiên Sử Thi Của Người Vượt Biển xb năm 2002)